

Toisessa valitusperusteessaan Athinaiki Techniki väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole lausunut valittajan esittämästä harkintavallan väärinkäyttöä koskevasta kysymyksestä. Peruuttaessaan riidanalaisen päätöksen komissio ei nimittäin peruuttanut kyseistä toimea noudattaakseen laillisuusperiaatetta vaan välttääseen yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan.

Valittaja toteaa kolmanneksi, että toisin kuin valituksenalaisessa määräyksessä on todettu, valittajalla on yhä intressi riidanalaisen komission päätöksen kumoavan tuomion saamiseen. Komission suorittaman kyseisen toimen peruuttamisen seuraukset eivät nimittäin voi rajoittua pelkkään alustavan tutkintamenettelyn uudelleen aloittamiseen. Kumoamistuomiosta on seurannut komissiolle velvollisuus joko aloittaa muodollinen valtiontukea koskeva tutkintamenettely tai kehottaa kyseistä jäsenvaltiota lakauttamaan kyseinen tuki tai muuttamaan sitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että ainoa riidanalaisen päätöksen kumoamisen seuraus on velvollisuus aloittaa uudelleen alustava tutkintamenettely.

Lopuksi valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon tähän asiaan liittyvässä asiassa C-521/06 P annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion oikeusvoimaa. Kyseisestä tuomiosta näet ilmenee, että komissio ei voi jatkaa hallinnollista toimimattomuuttaan valtiontukea koskevan tutkintamenettelyn suhteen. Peruuttamalla riidanalaisen päätöksen komissio on kuitenkin palannut toimimattomuuteen, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt toisen oikeudellisen virheen, kun se ei ole arvostellut tästä komissiota.

Valitus, jonka ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (aiemmin Majątek Hutniczy sp. z o.o.) on tehnyt 15.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-273/06 ja T-297/06, ISD Polska ym. v. komissio, 1.7.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (aiemmin Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (edustajat: asianajajat C. Rapin ja E. Van den Haute)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- tämä valitus on otettava tutkittavaksi
- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-237/06 ja T-297/06 1.7.2009 antama tuomio on kumottava
- yhdistetyissä asioissa T-237/06 ja T-297/06 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan tai toissijaisesti osittain
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan
- siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin päättää, että lausunnon antaminen raukeaa, Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 6 kohdan ja 72 artiklan a kohdan yhdistettyjen määräysten mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat esittävät valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat riitauttavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin, jonka mukaan Puolan terästeollisuuden rakenneuudistuksesta tehdyn pöytäkirjan N:o 8, ⁽¹⁾ joka on Puolan tasavallan liittymisasiakirjan liitteenä, 6 kohdassa määrätään, että sen määräyksiä sovelletaan taannehtivasti. Valittajat kuitenkin katsovat, ettei taannehtivaa vaikutusta voida johtaa tämän määräyksen sanamuodosta, tarkoituksesta ja järjestelmästä, koska siinä vain täsmennetään, että edellä mainitun pöytäkirjan liitteessä 1 mainituille yrityksille voitiin myöntää tukia tietyin rajoituksin vuosien 1997 ja 2003 välisenä jaksena. Toisin sanoen tämä määräys merkitsisi, että tuensaajaryityksille vuoden 2003 jälkeen myönnettävien tulevien tukien laskennassa on otettava huomioon taannehtivasti jo myönnettyjen tukien määrät, mutta ei sitä, että menneet tuet olisi taannehtivasti katsottava sääntöjenvastaisiksi. Valittajien mukaan sekä komissio että neuvosto ovat tämän tulkinnan kannalla, koska molemmat totesivat, komissio päätöstä koskevassa ehdotuksessa ja neuvosto päätöksessä, että pöytäkirjassa N:o 8 tehtyjä sitoumuksia oli noudatettu.

Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan yhtäältä, että tuensaajaryitykset voivat lähtökohtaisesti luottaa niille myönnetyn tuen lainmukaisuuteen ainoastaan silloin, kun tukea myönnettäessä on noudatettu EY 88 artiklan mukaista menettelyä, ja toisaalta, että 16.12.1991 tehdystä assosiaatiosopimuksen EHTY:n tuotteita koskevassa pöytäkirjassa N:o 2 ⁽²⁾ määrätty menettelyt, joiden avulla riidanalaisesta tuesta ilmoitettiin komissiolle ja neuvostolle, eivät voineet synnyttää valittajissa perusteltua luottamusta. On nimittäin selvää, että riidanalaisesta tuesta ei voitu tehdä minkäänlaista EY 88 artiklan mukaista virallista tiedoksiantoa, koska Puolan tasavalta ei ollut kyseisenä ajankohtana vielä Euroopan unionin jäsen, että komissiolle ilmoitettiin tämän tuen olemassaolosta ja että komissio

katsoi Puolan rakenneuudistusohjelman ja sen yhteydessä esitettyjen liiketoimintasuunnitelmien tutkimisen päätteeksi, että niillä noudatettiin assosiaatiosopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 olevan 8 artiklan 4 kohdassa asetettuja vaatimuksia ja liittymissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 8 vahvistettuja ehtoja.

Valittajat vetoavat kolmannessa ja viimeisessä valitusperusteessaan vielä siihen, että asetusta (EY) N:o 659/1999 ⁽³⁾ ja asetusta (EY) N:o 794/2004 ⁽⁴⁾ on rikottu. Valittajat katsovat, ettei ole riittävää, että tuen takaisinperinnässä käytettävä korko vahvistetaan läheisessä yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa, jotta tämän koron voidaan katsoa olevan asianmukainen asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Valtiontukien takaisinperinnässä käytettävän koron asianmukaisuus on siitä menettelystä itsenäinen aineellinen käsite, jota komission on noudatettava niissä poikkeustapauksissa, joissa se vahvistaa tämän koron yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa.

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 236, s. 948.

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan välisestä assosioinnista 16.12.1991 tehty Eurooppa-sopimus (EYVL 1993, L 348, s. 2).

⁽³⁾ EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan (josta on tullut EY 88 artikla) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

⁽⁴⁾ Asetuksen N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 794/2004 (EUVL L 140, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 23.9.2009 — Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA:n konkurssipesän pesänhoitaja) v. Euroopan yhteisö

(Asia C-377/09)

(2009/C 312/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de commerce de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA:n konkurssipesän pesänhoitaja)

Vastaaja: Euroopan yhteisö

Ennakkoratkaisukysymys

Onko EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan toista kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä määräyksessä tarkoitettua sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevana kanteena pidetään

Belgian yhtiölain 530 §:ään perustuvaa konkurssipesän hoitajan nostamaa korvauskannetta, jossa vaaditaan Euroopan yhteisön velvoittamista korvaamaan konkurssiin menneen yhtiön varojen alijäämä sillä perusteella, että Euroopan yhteisö on kantajan mukaan toiminut kaupallisen yhtiön tosiasiallisena johtajana ja tehnyt tämän yhtiön johtamisessa törkeän ja ilmeisen virheen, joka on myötävaikuttanut yhtiön konkurssiin?

Kanne 23.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-378/09)

(2009/C 312/24)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Šimerdová ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Tšekin tasavalta

Vaatimukset

— Tšekin tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY ⁽³⁾, 10 a artiklan ensimmäisen, toisen eikä kolmannen kohdan mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisiä säännöksiä oikein täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään.

— Tšekin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 25.6.2005.

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 40.

⁽²⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3.3.1997 annettu neuvoston direktiivi 97/11/EY, EYVL L 73, s. 5.

⁽³⁾ Yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26.5.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, EUVL L 156, s. 17.